

ת"פ 26530/03/16 - מדינת ישראל נגד דרור טשקנט, מירי טשקנט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26530-03-16 מדינת ישראל נ' טשקנט ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

1. דרור טשקנט ע"י ב"כ עו"ד גבריאל
טרונישולי
2. מירי טשקנט (עניינה הסתיים)

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם מס' 1

הרקע:

1. הנאשם מס' 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

2. כתב האישום מפרט מסכת עובדתית מפותלת, הכוללת מעשי מרמה, זיוף והתחזות שבוצעו על ידי הנאשם, בשיתופו או בידעתו. בשל חשיבות הדברים יפורטו להלן העובדות הרלבנטיות:

א. במהלך שנת 2008 פנה הנאשם לאדם בשם שלום פילוס (להלן: "**פילוס**"), בבקשה שיסייע לו לקבל מהמוסד לביטוח לאומי קצבת נכות נפשית, על אף שהנאשם אינו סובל ממחלת נפש.

במהלך פגישה שהתקיימה בין הנאשם ופילוס הם קשרו קשר להונות את המוסד לביטוח לאומי ולהציג לו מצג כוזב ביחס למצבו הנפשי של הנאשם, על מנת שתשולם לנאשם קצבת נכות. הנאשם ופילוס חתמו על הסכם, לפיו פילוס יפעל לכך שהנאשם יזכה לקצבת נכות, על אף שהוא אינו זכאי לה, בתמורה לסך של 20,700 ₪. עוד הוסכם ביניהם כי אם תשולם לנאשם קצבה רטרואקטיבית בסכום העולה על 20,000 ₪, הוא ישלם לפילוס סך נוסף של 15,000 ₪. אם לא תשולם לנאשם קצבה רטרואקטיבית, הוא ישלם לפילוס סך נוסף של 10,000 ₪. הסכום המוסכם של 20,700 ₪ שולם לפילוס במועד חתימת ההסכם.

ב. ביום 23/11/2008 ניגשו הנאשם ופילוס למרפאתו של ד"ר ליאונד אומנסקי (להלן: "ד"ר אומנסקי"). ד"ר אומנסקי ערך חוות דעת רפואית הכוללת פרטים כוזבים ביחס לנאשם. בין היתר נרשם בחוות הדעת כי הנאשם סובל מסכיזופרניה.

ג. במסגרת הקשר ולשם קידומו, מסר הנאשם לפילוס, לבקשתו, את תעודת הזהות שלו ואת כרטיס קופת החולים שלו. פילוס זייף את תעודת הזהות בכך שהחליף את תמונתו של הנאשם בתמונתו שלו. כך עלה בידי פילוס להזדהות בכזב כנאשם.

ד. ביום 7/12/2008 פנו הנאשם ופילוס לד"ר קלאודיו ליסק (להלן: "ד"ר ליסק") בהרצליה. פילוס הזדהה בכזב כנאשם והציג מצג שווא לפיו הוא סובל ממחלת נפש. בית היתר, פילוס צעק בקול רם, דפק על הקירות בחוזקה וטען שהוא שומע קולות. בשל התנהגותו של פילוס הזמין ד"ר ליסק משטרה, על מנת שתיקח אותו מהמקום.

לאחר הגעת המשטרה התקשר פילוס לנאשם, שהמתין אותה עת ברכבו, מחוץ למרפאתו של ד"ר ליסק, וביקש ממנו להיכנס למרפאה. הנאשם הציג לפני המשטרה וד"ר ליסק מצג שווא, לפיו הוא מלווה של פילוס. לאור זאת השוטרים עזבו את המקום. ד"ר ליסק הפנה את פילוס (שהתחזה לנאשם) לחדר מיון במרכז לבריאות הנפש שלוותה.

ה. בחדר המיון המשיך פילוס להתחזות לנאשם, והנאשם המשיך להתחזות למלווה של פילוס, כאשר היה מודע לכך שפילוס מתחזה אליו. על מנת להימנע מאשפוז בבית החולים התנהג פילוס בחדר המיון באופן רגוע ושקט, ולא אמר לצוות הרפואי שהוא סובל ממחשבות שווא. הוא הכניס לפיו גלולה מסוג זייפרקסה שנמסרה לו, והוציאה כאשר הצוות הרפואי לא הבחין בכך. לבסוף שוחרר פילוס בקביעה שהוא אינו מסוכן לעצמו או לאחרים.

ו. ביום 25/1/2009 פנה פילוס בשנית לד"ר ליסק, כשהוא מתחזה לנאשם. פילוס הציג מצג שווא לפיו מצבו הנפשי אינו יציב, וכי בעקבות ביקורו הקודם אצל ד"ר ליסק הוא נטל תרופות ששיפרו את מצבו הנפשי. ד"ר ליסק הפנה את פילוס להמשך טיפול תרופתי, ונתן לו אישור רפואי המופנה למוסד לביטוח לאומי, המתאר את המצב הרפואי הכוזב שהציג.

ז. בתחילת שנת 2009 פעלו הנאשמים בהתאם להנחייתו של פילוס, ושינו את כתובתם הרשומה מירושלים לבת ים, על אף שבפועל הם לא העתיקו את מקום מגוריהם. שינוי הכתובת נעשה על מנת להביא לכך שעניינו של הנאשם יידון לפני וועדה רפואית ביפו, ולא בירושלים. הנאשם חשש שבירור תביעתו בירושלים יעורר את חשדם של עובדי המוסד לביטוח לאומי במקום, בשל דמיון רב בין המסמכים שצירף לתביעתו, לבין מסמכים שהוגשו על ידי פילוס או בהנחייתו בעניינם של

תובעים אחרים.

ח. ביום 19/1/2009 הגישו הנאשמים, בהנחייתו של פילוס, תביעה לקבלת קצבת נכות כללית לסניף יפו של המוסד לביטוח לאומי. במסגרת התביעה טען הנאשם בכזב כי הוא סובל מסכיזופרניה, כי הוא טופל בעבר על ידי 3 רופאים וכי הוא שהה במיון של המרכז הרפואי שלוטה.

לתביעתו של הנאשם צירפו הנאשמים מכתב שהוכתב לנאשם ע"י ד"ר אומנסקי, ונחתם על ידי הנאשמת. במכתב נטען בכזב שהנאשם טופל ע"י ד"ר אומנסקי לפני 8 שנים, שבשל מחלת הנפש ממנה הוא סובל הוא מקבל טיפול תרופתי, שהוא מסוכן לציבור ושהוא סובל ממחלת קרון.

הנאשמים הוסיפו וצירפו לתביעה מסמכים רפואיים כוזבים, ובהם את המסמכים הרפואיים שהתקבלו בבדיקות הרפואיות בהן פילוס התחזה לנאשם.

ט. ביום 24/2/2009 התייצב פילוס לפני הוועדה הרפואית, בלוויית הנאשמת ואחיה, מר אורי שרון. פילוס התחזה לפני הוועדה כנאשם, הנאשמת הציגה את עצמה כאשתו של פילוס, ומר שרון הציג עצמו כאחיו של הנאשם. פילוס טען לפני הוועדה כי הוא חולה קרון, למרות שהנאשם אינו סובל ממחלה זו.

פילוס הגיש לוועדה מסמכים רפואיים כוזבים, לפיהם הנאשם חולה קרון. כך מסר פילוס בבדיקת MRI, שבוצעה ביום 19/1/2009 בבית החולים אסותא, ושני מסמכים של רופאים שונים בקופת חולים מכבי מיום 9/12/2008 ומיום 4/2/2009. שלושת המסמכים הושגו על ידי פילוס במרמה, לאחר שהתחזה לנאשם באמצעות תעודת הזהות וכרטיס קופת החולים שזיף.

ביום 4/3/2009 התייצב פילוס בשנית לפני הוועדה הרפואית בעניין מחלת הקרון, והתחזה לנאשם. פילוס הגיש לוועדה שני מסמכים רפואיים כוזבים נוספים, שהושגו על ידו במרמה לאחר שהתחזה לנאשם.

הנאשמים היו מודעים ונתנו את הסכמתם לכך שפילוס יתחזה לנאשם לפני הוועדות הרפואיות בעניין מחלת הקרון, והיו מודעים לכך שפילוס קיבל את המסמכים הרפואיים כשהוא מתחזה לנאשם.

בעקבות מצגי השווא והמסמכים הרפואיים הכוזבים שהוצגו לוועדות הרפואיות נקבעה לנאשם נכות רפואית בשיעור של 30%, בשל מחלת הקרון בלבד.

י. ביום 17/3/2009 התייצבו פילוס והנאשמת לפני וועדה רפואית, הפעם בעניין מחלת הנפש של הנאשם. פילוס התחזה לפני הוועדה לנאשם, והנאשמת הזדהתה כאשתו. פילוס הציג לפני הוועדה מצג לפיו הוא שומע קולות, מטופל פסיכיאטרית ונוטל תרופות. הנאשמת טענה בוועדה בכזב כי לנאשם היו 8 - 10 התפרצויות וכי הוא אושפז בעבר בבית החולים שלוותה.

יא. בשל העובדה שהנאשמים עלו ארצה מארצות הברית רק באוגוסט 2001, כך שלא ייתכן שהנאשם טופל ע"י ד"ר אומנסקי בישראל 8 שנים קודם לבדיקה, ביקש המוסד לביטוח לאומי מד"ר אומנסקי לפרט מתי אובחנה מחלת הנפש של הנאשם.

ד"ר אומנסקי הכתיב לנאשם מכתב בו נטען בכזב כי המחלה החלה קודם עלייתו ארצה, אך הטיפול בה החל לאחר מכן. המכתב נחתם על ידי הנאשמת ונשלח על ידה למוסד לביטוח לאומי. בתמיכה לנטען במכתב זייף פילוס חוות דעת של ד"ר אבני מיום 2/11/2001, ממנה עולה שכבר אז הנאשם סבל ממחלת נפש וביקר אצל ד"ר אבני. בנוסף, פילוס פעל להכנת חוות דעת כוזבת של ד"ר אומנסקי, הנושאת תאריך 23/11/2005 והכוללת התייחסות לחוות הדעת הכוזבת של ד"ר אבני.

יב. בעקבות כל זאת קבעה הוועדה הרפואית לנאשם נכות רפואית נפשית בשיעור 50% החל מיום 2/11/2001 ועד ליום 19/1/2009. כמו כן קבעה הוועדה לנאשם נכות רפואית כוללת בשיעור 65%, בשל מצבו הנפשי ובשל מחלת הקרון, החל מיום 19/1/2009 ועד ליום 28/2/2011. בשל כך נקבעה לנאשם דרגת אי כושר זמנית בשיעור 75%, וזכאות לקצבת נכות זמנית בשיעור 100%.

יג. כתוצאה מכך שולמה לנאשמים קצבה רטרואקטיבית בסך ₪ 90,439 בתשלום חד פעמי, וקצבה חודשית של אלפי שקלים. סה"כ שולמו לנאשמים ₪ 167,464.

3. במסגרת הסדר הטיעון ביקשו הצדדים שמועד הטיעונים לעונש ייקבע לאחר שנה ממועד הכרעת הדין. הוסכם על הצדדים כי אם במהלך השנה הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט סך של ₪ 60,000, הם יבקשו מבית המשפט להטיל עליו צו של"צ רחב ופיצוי למוסד לביטוח לאומי בסך של ₪ 120,000. אם הנאשם לא יפקיד את הסכום האמור, תעתור המאשימה לעונש מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

לאחר שהנאשם לא הפקיד דבר בקופת בית המשפט הגיעו הצדדים להסכמה כי יבקשו להטיל על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי, ויימנעו מלבקש פיצוי לנפגע העבירה. מחלוקת הצדדים נוגעת למשך עבודות השירות.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל עליו עונש מאסר למשך 6 חודשים בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

בטיעוניה הפנתה המאשימה לסכום המרמה המשמעותי ולתחכום שבמעשים.

המאשימה זקפה לחובתו של הנאשם את הימנעותו מלהשיב למוסד לביטוח לאומי את הכספים שקיבל במרמה ואת העולה מהתסקיר, כי הוא נוטל אחריות חלקית בלבד למעשיו ומשליך אחריות על אחרים.

5. ההגנה מצידה ביקשה להסתפק בתקופת מאסר קצרה ככל שניתן.

הסנגור הדגיש בטיעונו כי חלקו של פילוס במעשים הוא העיקרי. פילוס הוא שזיף את המסמכים, התייצב בבית החולים ולפני הוועדות הרפואיות כשהוא מתחזה לנאשם, ואילו הנאשם רק התלווה אליו.

הסנגור הפנה לפרק הזמן הרב שחלף מאז האירועים ועד להגשת כתב האישום ולנסיבותיו האישיות של הנאשם. ההגנה ציינה כי מצבו הכלכלי של הנאשם דחוק ביותר, כאשר הכנסת המשפחה נמוכה מאוד ומיועדת לפרנס 10 נפשות. בשל כך לא עלה בידי הנאשם לקבל הלוואה ולהשיב את כספי המרמה.

הסנגור ציין כי הנאשם הודה במיוחס לו עוד בחקירתו במשטרה. לעמדתו, נטילת האחריות החלקית שלו נובעת מכך שבשלב מסוים הוא התחרט, אך פילוס איים עליו ומנע ממנו לצאת.

לעמדת ההגנה, יש לתת משקל לשיקולים של שוויון ואחידות הענישה. לעניין זה הפנתה לגזרי דין שנתנו נגד נאשמים אחרים שהונו את המוסד לביטוח לאומי בסיועם של פילוס, ובהם הוטלו עונשים שלא כללו מאסר בפועל כלל.

6. הנאשם בטיעונו אמר כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומצטער עליהם.

תסקיר שירות המבחן:

7. שירות המבחן עמד בתסקירו על נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הכלכליות, התעסוקתיות והנורמטיביות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם כבן 44, נשוי ואב ל-8 ילדים, אשר הגדול בהם בן 15. הנאשם שירת שירות מלא בצה"ל, כמפקד בחטיבת הצנחנים. לפני כ-15 שנה הוא הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית, ומאז 2016 עובד במוסדות חינוך כנהג ושליח. הנאשם ואשתו נאבקים בעול פרנסת המשפחה ומתקשים לסלק את חובותיהם.

הנאשם קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירה. הוא הודה בעובדות כתב האישום, אך הדגיש כי חש פסיבי בביצוע, והשליך חלקים משמעותיים על אחרים. לדבריו, הוא התחרט על מעשיו ורצה לעצור את התהליך, אך ספג איומים מהמעורבים האחרים ולכן המשיך במעשיו.

שירות המבחן העריך כי הטלת עונש מאסר יוביל להפסקת עבודתו של הנאשם או עבודת אשתו, ויגביר את מצוקתו ואת הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו.

לאור כל האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 400 שעות. ככל שיוחלט להטיל עליו מאסר בעבודת שירות, המליץ שירות המבחן שתקופת המאסר תהיה קצרה ככל שניתן.

דין ומסקנות:

8. האינטרסים החברתיים עליהם נועדה להגן עבירת המרמה הינם חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה (ע"פ 752/90 ברזל נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2) 539, 555).

הנאשם, אשר קיבל במרמה כספים מהמוסד לביטוח לאומי, פגע במעשיו גם בקופה הציבורית. עבירות המבוצעות במטרה להגדיל את הכנסתו של העבריין על חשבון הקופה הציבורית מביאות בהכרח לפגיעה באזרחים תמימים. צמצום הסכום הצבור בקופה הציבורית עלול למנוע מהזכאים לכך בדין לקבל את המגיע להם, או להביא להכבדה כספית נוספת על הפרטים המרכיבים את הציבור, על מנת לאפשר את המשך התשלומים לזכאים.

מעשי המרמה שביצע הנאשם הביאו לכך שהועברו לו כספים להם הוא לא היה זכאי, בעוד אחרים, שהיו מצויים במצב דומה לשלו, לא זכו להם. בכך פגע הנאשם גם בעקרון השוויון.

מעשיו של הנאשם פגעו, בנוסף, באמון הציבור בפעילותה התקינה של הרשות.

9. הסכום אותו קיבל הנאשם במרמה עולה על 160,000 ₪. מדובר בסכום ניכר, שיש בו לפגוע פגיעה של ממש בערכים החברתיים הנ"ל.

עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם פעל לאחר תכנון מעמיק ובתחכום רב. אמנם, נראה כי פילוס הוא זה שהגה את תוכנית המרמה מרובת הפרטים והפעולות. אולם, הנאשם היה מודע היטב לתוכנית העבריינית ושיתף איתה פעולה באופן מלא ורצוף, בכל שלביה ובכל הפעולות שנקטו במסגרתה על ידי פילוס. מדובר בתכנון יסודי ומפורט, שכלל סדרה של פעולות מרמה, זיוף והתחזות, שנועדו ליצור מצגים כוזבים בדבר מצבו הפיזי והנפשי של הנאשם. לשם כך הסתייעו הנאשם ופילוס במעשי מרמה של רופא אחד, רימו רופאים אחרים ויצרו חוות דעת רפואית מזויפת. בנוסף, כלל התכנון יצירת תנאים להגשת התביעה הכוזבת בסניף המוסד לביטוח לאומי שלא במקום מגוריו של הנאשם, אלא בסניף בו הגשתה לא תעורר חשד. אין ספק כי סדרה של פעולות כאמור אינה מבוצעת באופן ספונטני או אקראי, אלא לאחר תכנון מפורט, כאמור.

גם אם לפילוס חלק נכבד בביצוע העבירות, וגם אם נראה שבלעדיו הן לא היו נהגות ולא יוצאות אל הפועל, אין בכך להפחית מחלקו היחסי של הנאשם. כאמור, הנאשם הוא זה שפנה לפילוס בבקשה שסייע לו לקבל קצבה שאינה מגיעה לו, היה מודע לפעולות ההתחזות והמרמה של פילוס, התלווה אליו, מסר לו את תעודת הזהות שלו ואת כרטיס קופת החולים שלו ואף הציג עצמו ככזב כמלווה של פילוס. בכך נטל הנאשם חלק מלא במעשי המרמה, ושימש גורם בלתי נפרד מהם. בנוסף, הוא היה זה שנהנה מחלקן הארי של פירות העבירות שבוצעו, זכה לתשלום רטרואקטיבי של עשרות אלפי שקלים ולקצבה חודשית בת אלפי שקלים, ששולמה לו עד למועד חשיפת המרמה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות פורט לעיל. בנוסף לנזק העקיף שנגרם בפועל, נגרם לקופה הציבורית נזק ישיר כתוצאה מביצוע העבירות, בסכום הכספים שהועברו לנאשם מהמוסד לביטוח לאומי, כאמור 167,464 ש"ח.

10. לנוכח האמור, בהתחשב בערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ע"פ 5810/13 לוי נ' **מדינת ישראל** 22/12/2013, ע"פ 4434/10 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** 8/3/2011, ת"פ (מחוזי ב"ש) 38828-11-15 **מדינת ישראל נ' פרינצס** 28/5/2017, ת"פ (שלום ת"א) 37902-10-14 **מדינת ישראל נ' גרנט** 11/5/2017, ת"פ (נצ') 6078-01-09 **מדינת ישראל נ' עדוי** 14/1/2014, ת"פ (שלום ת"א) 53325-03-11 **מדינת ישראל נ' ערן רוזנפלד** 30/4/2012) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

11. לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הנזקים שיגרמו לו, לאשתו ולששת ילדיו הקטינים, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיטל עליו, במיוחד על רקע מצבה הכלכלי הדחוק של המשפחה. עוד יש להתחשב באחריות שהנאשם נטל על מעשיו, גם אם זו חלקית בלבד, ובהודאתו שניתנה בשלב מוקדם של ההליכים, אשר חסכה מזמנם של העדים הרבים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת. בנוסף יש להביא בחשבון את פרק הזמן הארוך ביותר שחלף מאז ביצוע העבירה, שנגרם בעיקרו בשל שיהוי של ממש בהגשת כתב

האישום. אולם יש להדגיש כי בהתאם להוראות סעיפים 40א(9) ו-40א(10) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, הנסיבות האחרונות שנמנו משמשות שיקול לקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, והן אינן מהוות עילה לחרוג ממנו.

לחובתו של הנאשם עומדת הימנעותו מלפעול לתיקון תוצאות העבירה, לפיצוי על הנזק שנגרם בשלה ולהשיב לנפגע העבירה את הסכום שקיבל במרמה. כאמור, על אף שלנוכח הסדר הטיעון עמד לנאשם פרק זמן של שנה להפקיד חלק מסכום המרמה, הוא לא הפקיד דבר, ולא החזיר למוסד לביטוח לאומי סכום כלשהו. עוד עומדת לחובתו של הנאשם הימנעותו מליטול אחריות מלאה על מעשיו, כמפורט לעיל. עברו הפלילי של הנאשם עומד גם הוא לחובתו. עם זאת, לנוכח מהותו ופרק הזמן הרב שחלף מאז ביצע את העבירה הקודמת, יש לעברו הפלילי של הנאשם משקל מוגבל ביותר.

12. לנוכח האמור היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל ממש. כמו כן, היה מקום לחייב את הנאשם בפיצוי למוסד לביטוח לאומי בסכום שקיבל במרמה. אולם, בנוגע לנאשם אחר שהונה את המוסד לביטוח לאומי בסיועו של פילוס, תוך שימוש בחוות דעת רפואיות מזויפות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו התבקש ביהמ"ש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס של 1,500 ₪. בגזר דינו מיום 9/7/2018 קבע בית משפט השלום כי בשל הסדר הטיעון הוא נמנע מלהטיל על הנאשם צו של"צ. יחד עם זאת קבע כי ויתור התביעה על פיצוי למוסד לביטוח לאומי אינו סביר, והחליט לחייב את הנאשם לפצותו בסכום שקיבל ממנו במרמה, 67,350 ₪ (ת"פ 37792-09-16 **מדינת ישראל נ' ארנסטי** (להלן: "**עניין ארנסטי**")). בעקבות ערעור שהגיש הנאשם ביטל ביהמ"ש המחוזי את רכיב הפיצוי לנפגע העבירה (עפ"ג 39614-03-17 **ארנסטי נ' מדינת ישראל** 31/1/2018). במקרה נוסף בו נידון נאשם אחר בנסיבות דומות לאלו שבעניין ארנסטי, נקבע כי העונש שהוטל על ארנסטי מחייב להקל עם הנאשם ולהטיל עליו עונש החורג ממתחם העונש ההולם. לכן, למרות שנקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, נידון הנאשם לצו של"צ, מאסר על תנאי ופיצוי למוסד לביטוח לאומי (ת"פ (י-ם) 26809-03-16 **מדינת ישראל נ' בר-אור** 17/9/2018 (להלן: "**עניין בר-אור**")).

אולם, עניינו של הנאשם חמור מעניינם של ארנסטי ובר-אור. נסיבות ביצוע העבירות אצל האחרונים לא כללו התייצבות של פילוס במרפאה פסיכיאטרית, בחדר מיון של בית חולים פסיכיאטרי ובוועדות רפואיות של המוסד לביטוח לאומי כשהוא מתחזה לנאשם, לא כללו זיוף תעודת הזהות של הנאשם, לאחר שזו נמסרה לו על ידי הנאשם בצירוף כרטיס קופת חולים, לא כללו מצג מרמה של בעיה רפואית פיזית בנוסף לנפשית, ולא הצגת מכתב שקרי וחווה דעת מזויפת לוועדה הרפואית במטרה להטעותה פעם נוספת, לאחר שהתגלה חוסר התאמה בין הפרטים שנמסרו לה לראשונה לבין מועד עליית הנאשמים ארצה. כמו כן, סכומם של הכספים שקיבל הנאשם במרמה עולה באופן ניכר על אלו ששולמו לארנסטי ולבר-אור. בשל הבדלי הנסיבות הנ"ל נקבע בעניין בר-אור מתחם ענישה נמוך מזה שנקבע לעיל. בנוסף, בעניין בר-אור לא נמנע מבית המשפט לחייב את הנאשם בפיצוי למתלונן. לעומת זאת, לנוכח המפורט לעיל בעניין ארנסטי, אשר, כזכור, ערעורו על חיובו בפיצוי לנפגע העבירה התקבל בשל ההסדר שבין הצדדים, לא יוטל על הנאשם דכאן פיצוי, בשל הסכמת הצדדים להימנע מכך.

אני סבור אפוא שגם בעניינו של הנאשם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם, גם אם חריגה מתונה מזו שנעשתה בעניין בר-אור.

13. לנוכח כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 6/1/2019 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור עבירה של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ט, 20 דצמבר 2018.